

Nieuwsbrief PS Updates

Nummer 9, 2026

Redactie: Mr. H. Vorrsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2026:246](#) 27-02-2026

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2026:245](#) 20-02-2026

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2026:239](#) 17-02-2026

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2025:3765](#) 09-12-2025

Rechtbank

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2026:1222](#) 03-03-2026

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2026:1237](#) 03-03-2026

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2026:3822](#) 27-02-2026

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2026:3799](#) 26-02-2026

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2026:1023](#) 26-02-2026

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2026:697](#) 18-02-2026

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2026:1226](#) 03-02-2026

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2025:13206](#) 24-09-2025

RECHTSPRAAK

Verdachte heeft zich schuldig gemaakt aan het medeplegen van een aanslag op een woning. Medeverdachte 2 gaf medeverdachte 1 de opdracht om een zwaar explosief bij de woning te laten ontploffen. Medeverdachte 1 weigerde dit zelf te doen, maar regelde dat verdachte het zou uitvoeren. Verdachte voerde de opdracht vervolgens uit in ruil voor een vergoeding van € 300 en een halve gram cocaïne. De aanslag heeft zeer ernstige gevolgen gehad voor de bewoners. Het leven van het gezin, bestaande uit vader, moeder, zoon en dochter, is in één klap drastisch veranderd en totaal op zijn kop gezet. De moeder raakte bij de ontploffing zwaargewond en liep zeer ernstig beenletsel op. Hierdoor zal de moeder haar leven lang ernstig beperkt blijven in haar mobiliteit. De vader trof de moeder zwaargewond aan en vreesde dat de moeder het niet zou overleven. Door de explosie heeft de vader gehoorschade opgelopen en kampt de vader nog steeds met tinnitusklachten. De twee kinderen, beide jonge tieners, zagen de moeder zwaargewond in de hal van de woning liggen en waren bang dat de moeder zou overlijden. Naast het fysieke letsel van de moeder en de vader hebben alle gezinsleden ernstige psychische klachten ontwikkeld. De moeder en de vader hadden jarenlang een stabiele baan, maar zijn door het incident arbeidsongeschikt geraakt en zijn tot op heden niet in staat om weer te werken. De moeder heeft lichamelijk en geestelijk letsel overgehouden aan het ongeval, zij heeft een beenamputatie moeten ondergaan en heeft PTSS. De rechtbank wijst de gevorderde immateriële schade gedeeltelijk toe tot een bedrag van € 200.000. Aan de vader wordt een bedrag aan immateriële schade van € 40.000 toegewezen. Daarnaast komt de vader een bedrag van € 17.500 aan affectieschade toe. Zijn partner heeft ernstig en blijvend letsel opgelopen; om die reden heeft hij recht op vergoeding

van affectieschade. De kinderen van het slachtoffer, de moeder, vorderen beiden een bedrag van € 20.000 aan immateriële schade en shockschade. Daarnaast vorderen zij een bedrag van € 17.500 aan shockschade. Voor beide gevallen acht de rechtbank een bedrag van € 25.000 billijk voor de in totaal gevorderde immateriële schade en de shockschade tezamen. Tot slot acht de rechtbank in beide gevallen het gevorderde bedrag aan affectieschade billijk. In alle gevallen heeft de rechtbank bij het begroten van immateriële schade acht geslagen op de Rotterdamse schaal. Bij de schatting heeft de rechtbank de aard van de aansprakelijkheid (opzetdelict) meegenomen, maar heeft zij de 25% opslag uit de aanbeveling niet een-op-een overgenomen. De 25% opslag is namelijk een aanbeveling en geen vaststaand gegeven. De rechtbank kent naast immateriële schade ook diverse materiële schadevorderingen toe. Ten aanzien van het gevorderde verlies van arbeidsvermogen volgt een niet-ontvankelijkheidsverklaring.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 03-03-2026

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2026:1237

Zaaknummer: 01/399884/24

Rechters: S.J.W. Hermans, Pechaczek, E.C.L. E.C.L. Pechaczek en S.H. Schepers

Wetsartikelen: 6:106 BW en 6:108 BW

RECHTSPRAAK

Verdachte heeft zich schuldig gemaakt aan het medeplegen van een aanslag op een woning. Medeverdachte 2 gaf medeverdachte 1 de opdracht om een zwaar explosief bij de woning te laten ontploffen. Medeverdachte 1 weigerde dit zelf te doen, maar regelde dat verdachte het zou uitvoeren. Verdachte voerde de opdracht vervolgens uit in ruil voor een vergoeding van € 300 en een halve gram cocaïne. De aanslag heeft zeer ernstige gevolgen gehad voor de bewoners. Het leven van het gezin, bestaande uit vader, moeder, zoon en dochter, is in één klap drastisch veranderd en totaal op zijn kop gezet. De moeder raakte bij de ontploffing zwaargewond en liep zeer ernstig beenletsel op. Hierdoor zal de moeder haar leven lang ernstig beperkt blijven in haar mobiliteit. De vader trof de moeder zwaargewond aan en vreesde dat de moeder het niet zou overleven. Door de explosie heeft de vader gehoorschade opgelopen en kampt de vader nog steeds met tinnitusklachten. De twee kinderen, beide jonge tieners, zagen de moeder zwaargewond in de hal van de woning liggen en waren bang dat de moeder zou overlijden. Naast het fysieke letsel van de moeder en de vader hebben alle gezinsleden ernstige psychische klachten ontwikkeld. De moeder en de vader hadden jarenlang een stabiele baan, maar zijn door het incident arbeidsongeschikt geraakt en zijn tot op heden niet in staat om weer te werken. De moeder heeft lichamelijk en geestelijk letsel overgehouden aan het ongeval, zij heeft een beenamputatie moeten ondergaan en heeft PTSS. De rechtbank wijst de gevorderde immateriële schade gedeeltelijk toe tot een bedrag van € 200.000. Aan de vader wordt een bedrag aan immateriële schade van € 40.000 toegewezen. Daarnaast komt de vader een bedrag van € 17.500 aan affectieschade toe. Zijn partner heeft ernstig en blijvend letsel opgelopen; om die reden heeft hij recht op vergoeding

van affectieschade. De kinderen van het slachtoffer, de moeder, vorderen beiden een bedrag van € 20.000 aan immateriële schade en shockschade. Daarnaast vorderen zij een bedrag van € 17.500 aan shockschade. Voor beide gevallen acht de rechtbank een bedrag van € 25.000 billijk voor de in totaal gevorderde immateriële schade en de shockschade tezamen. Tot slot acht de rechtbank in beide gevallen het gevorderde bedrag aan affectieschade billijk. In alle gevallen heeft de rechtbank bij het begroten van immateriële schade acht geslagen op de Rotterdamse schaal. Bij de schatting heeft de rechtbank de aard van de aansprakelijkheid (opzetdelict) meegenomen, maar heeft zij de 25% opslag uit de aanbeveling niet een-op-een overgenomen. De 25% opslag is namelijk een aanbeveling en geen vaststaand gegeven. De rechtbank kent naast immateriële schade ook diverse materiële schadevorderingen toe. Ten aanzien van het gevorderde verlies van arbeidsvermogen volgt een niet-ontvankelijkheidsverklaring.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 03-02-2026

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2026:1226

Zaaknummer: 01/365935/24

Rechters: S.J.W. Hermans, Pechaczek, E.C.L. E.C.L. Pechaczek en S.H. Schepers

Wetsartikelen: 6:106 BW en 6:108 BW

RECHTSPRAAK

Verdachte heeft zich schuldig gemaakt aan het medeplegen van een aanslag op een woning. Medeverdachte 2 gaf medeverdachte 1 de opdracht om een zwaar explosief bij de woning te laten ontploffen. Medeverdachte 1 weigerde dit zelf te doen, maar regelde dat verdachte het zou uitvoeren. Verdachte voerde de opdracht vervolgens uit in ruil voor een vergoeding van € 300 en een halve gram cocaïne. De aanslag heeft zeer ernstige gevolgen gehad voor de bewoners. Het leven van het gezin, bestaande uit vader, moeder, zoon en dochter, is in één klap drastisch veranderd en totaal op zijn kop gezet. De moeder raakte bij de ontploffing zwaargewond en liep zeer ernstig beenletsel op. Hierdoor zal de moeder haar leven lang ernstig beperkt blijven in haar mobiliteit. De vader trof de moeder zwaargewond aan en vreesde dat de moeder het niet zou overleven. Door de explosie heeft de vader gehoorschade opgelopen en kampt de vader nog steeds met tinnitusklachten. De twee kinderen, beide jonge tieners, zagen de moeder zwaargewond in de hal van de woning liggen en waren bang dat de moeder zou overlijden. Naast het fysieke letsel van de moeder en de vader hebben alle gezinsleden ernstige psychische klachten ontwikkeld. De moeder en de vader hadden jarenlang een stabiele baan, maar zijn door het incident arbeidsongeschikt geraakt en zijn tot op heden niet in staat om weer te werken. De moeder heeft lichamelijk en geestelijk letsel overgehouden aan het ongeval, zij heeft een beenamputatie moeten ondergaan en heeft PTSS. De rechtbank wijst de gevorderde immateriële schade gedeeltelijk toe tot een bedrag van € 200.000. Aan de vader wordt een bedrag aan immateriële schade van € 40.000 toegewezen. Daarnaast komt de vader een bedrag van € 17.500 aan affectieschade toe. Zijn partner heeft ernstig en blijvend letsel opgelopen; om die reden heeft hij recht op vergoeding

van affectieschade. De kinderen van het slachtoffer, de moeder, vorderen beiden een bedrag van € 20.000 aan immateriële schade en shockschade. Daarnaast vorderen zij een bedrag van € 17.500 aan shockschade. Voor beide gevallen acht de rechtbank een bedrag van € 25.000 billijk voor de in totaal gevorderde immateriële schade en de shockschade tezamen. Tot slot acht de rechtbank in beide gevallen het gevorderde bedrag aan affectieschade billijk. In alle gevallen heeft de rechtbank bij het begroten van immateriële schade acht geslagen op de Rotterdamse schaal. Bij de schatting heeft de rechtbank de aard van de aansprakelijkheid (opzetdelict) meegenomen, maar heeft zij de 25% opslag uit de aanbeveling niet een-op-een overgenomen. De 25% opslag is namelijk een aanbeveling en geen vaststaand gegeven. De rechtbank kent naast immateriële schade ook diverse materiële schadevorderingen toe. Ten aanzien van het gevorderde verlies van arbeidsvermogen volgt een niet-ontvankelijkheidsverklaring.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 03-03-2026

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2026:1222

Zaaknummer: 01/366144-24

Rechters: S.J.W. Hermans, Pechaczek, E.C.L. E.C.L. Pechaczek en S.H. Schepers

Wetsartikelen: 6:106 BW en 6:108 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Het slachtoffer werd op 20 november 2022 op koelbloedige wijze door de mededader van de verdachte voor zijn eigen woning doodgeschoten. Het slachtoffer is ter plekke aan zijn verwondingen overleden. De verdachte heeft zijn mededader bewogen deze moord te plegen, door daar een geldbedrag van € 20.000 tegenover te stellen en inlichtingen te verstrekken over het slachtoffer. De partner van het slachtoffer heeft zich als benadeelde partij gevoegd, zij vordert in hoger beroep een bedrag van € 55.313,00 aan immateriële schade. Het hof wijst het gevorderde bedrag aan affectieschade van € 20.000 toe. Het hof stelt de schokschade naar billijkheid vast op een bedrag van € 10.000. Zij is direct na de schietpartij haar huis uitgelopen, waar zij werd geconfronteerd met het dodelijk gewonde lichaam van haar partner. Deze emotionele schok heeft bij de benadeelde partij geleid tot geestelijk letsel. Zij is door een GZ-psycholoog gediagnosticeerd met een posttraumatische stressstoornis, waarvoor zij onder meer EMDR-therapie heeft gehad. Daarnaast heeft een naaste van het slachtoffer zich op grond van artikel 6:107 lid 1 sub b BW en artikel 6:108 lid 3 BW ook gevoegd als benadeelde partij. De affectieschade wordt toegewezen tot €17.500. Tot slot hebben de kinderen van het slachtoffer zich gevoegd als benadeelde partijen en een bedrag van € 50.000 aan immateriële schade gevorderd. Het hof acht voor de vergoeding van de affectieschade een bedrag van € 20.000 billijk. Echter stelt het hof dat in dit geval niet gezegd kan worden dat de aard en de ernst van de normschending meebrengen dat de in dit verband relevante, nadelige gevolgen daarvan voor de benadeelde zo voor de hand liggen, dat een aantasting in de persoon kan worden aangenomen. Anders dan de rechtbank is het hof dan ook van oordeel dat de benadeelde partijen niet-ontvankelijk dienen te worden verklaard in hun vorderingen voor

zover die zien op vergoeding van immateriële schade op grond van schade door de aantasting in de persoon op andere wijze.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 20-02-2026

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2026:245

Zaaknummer: 22-001271-24

Rechters: A.S.I. van Delden, G. Knobbout en O.M. Harms

Wetsartikelen: 6:106 BW en 6:108 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. De verdachte heeft het slachtoffer 's nachts uit het niets door het hoofd geschoten toen hij naast zijn vriendin in bed lag. Het slachtoffer is enkele dagen later komen te overlijden. Na het schieten heeft de verdachte de vrouw onder ernstige bedreigingen gedwongen haar sieraden aan hem af te geven. De kleindochter en de kleinzoon hebben beiden een bedrag van € 16.000 aan schokschade gevorderd. De zoon van het slachtoffer heeft € 17.500 aan affectieschade, € 16.000 aan schokschade en € 17.500 immateriële schade na overerving gevorderd. De dochter heeft € 17.500 aan affectieschade en € 16.000 aan schokschade gevorderd. De schoondochter heeft € 16.000 aan schokschade gevorderd. Tot slot heeft de vriendin van het slachtoffer € 17.500 aan affectieschade en € 30.000 aan schokschade gevorderd. Het hof oordeelt dat de zoon en de dochter van het slachtoffer behoren tot de in artikel 6:108 lid 4 BW genoemde naasten. De hoogte van de gevorderde schadevergoedingen correspondeert met de voor deze naasten in het Besluit vergoeding affectieschade genoemde bedragen en de vorderingen worden toegewezen. Het hof oordeelt dat de vriendin van het slachtoffer niet kan worden aangemerkt als een van de in de wet aangewezen kring van gerechtigden, gelet op de omstandigheid dat zij niet met het slachtoffer was getrouwd, zij geen geregistreerde partners van elkaar waren en zij tevens geen duurzame gemeenschappelijke huishouding voerden. Het hof wijst de vordering ten aanzien van de gevorderde affectieschade daarom af. Het hof oordeelt over de gevorderde shockschade dat uit de stukken blijkt dat de benadeelde partijen (de kleindochter, de zoon, de dochter en de schoondochter) geestelijk letsel hebben en dat dit (mede) is veroorzaakt door de emotionele schok die zij hebben ervaren door de confrontatie met de ernstige gevolgen van het primair

bewezenverklaarde. Het hof wijst diverse bedragen toe, daarbij verwijzend naar de Rotterdamse schaal. Indien tevens affectieschade is toegekend wordt daarmee rekening gehouden door het hof. Tot slot oordeelt het hof over de vordering van de zoon en dochter met betrekking tot de immateriële schade (van het slachtoffer) na overerving. Volgens de zoon en dochter is het evident dat hun vader heeft geleden als gevolg van de schietverwondingen. Uit de in het dossier uitgewerkte 112-opname volgt dat het slachtoffer door het schot niet direct is overleden maar zich in meer of mindere mate bewust is geweest van zijn verwonding en ernstige pijn heeft geleden. Hij heeft volgens aangeefster zelfs nog wat laatste woorden geprobeerd te opperen. Hij heeft vervolgens echter snel het bewustzijn verloren. Vrijwel direct na het schietgeweld is hij in coma geraakt en is tot aan zijn overlijden niet meer uit die vegetatieve toestand gekomen. Tot vrij recent was in de rechtspraak aangenomen dat slachtoffers die in comateuze toestand verkeren, immateriële schade konden lijden die voor vergoeding in aanmerking komt. De Hoge Raad heeft echter bij arrest van 8 juli 2025 (ECLI:NL:HR:2025:1055) uitgemaakt dat die specifieke omstandigheid (het ‘directe en blijvend verlies van bewustzijn’) geen vergoedingsgrondslag kan opleveren. Om tóch tot enige toewijsbare immateriële schade te komen, zal meer inzicht moeten worden verkregen in letterlijk de aard en duur van de laatste bewuste momenten van het leven van het slachtoffer. Naar het oordeel van het hof levert de behandeling van deze post een onevenredige belasting van het strafgeding op. Het hof bepaalt dat de zoon en dochter niet-ontvankelijk zijn in hun vordering.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 27-02-2026

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2026:246

Zaaknummer: 22-003797-24

Rechters: F.W. van Lottum, R. van der Hoeven en M.E.L. Hendriks

Wetsartikelen: 6:106 BW en 6:108 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Op 23 juni 2023 omstreeks 20:40 uur werd het slachtoffer, die in zijn personenauto zat, door twee schoten uit een vuurwapen om het leven gebracht. Het slachtoffer is daarmee op een gewelddadige manier van zijn leven beroofd. De vader, de zus, de echtgenote en de dochter van het slachtoffer vorderen immateriële schadevergoeding. De rechtbank wijst de vordering van de vader ter hoogte van het gevorderde bedrag van € 17.500 aan affectieschade toe. De rechtbank oordeelt dat de zus in haar vordering tot shockschade niet-ontvankelijk zal worden verklaard. Zij is in de moskee geconfronteerd met het levenloze en verwonde lichaam van haar broer. Hoewel de rechtbank begrijpt dat dit een diepe indruk op haar heeft gemaakt, is dit naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende om te kunnen komen tot toekenning van de gevorderde schokschade. De rechtbank kent aan de echtgenote van het slachtoffer een bedrag van € 114.285 aan gedeeld levensonderhoud toe. Daarnaast wijst de rechtbank de vordering van de echtgenote tot vergoeding van de geleden shockschade ook toe tot een bedrag van € 30.000. Zij heeft op de dag van het delict ter plaatse het levenloze lichaam van haar echtgenoot zien liggen. Daarnaast wordt de gevorderde affectieschade van € 20.000 ook toegewezen. De rechtbank acht voor de dochter een bedrag van € 7.470 aan gedeeld levensonderhoud toewijsbaar. Echter verklaart de rechtbank de dochter niet-ontvankelijk in de gevorderde immateriële schade op grond van aantasting in de persoon 'op andere wijze' (anders dan schokschade). Volgens de rechtbank is het mogelijk dat een schadevergoedingsaanspraak bestaat door inbreuk op het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer (vgl. Hof Den Haag 17 december 2025, ECLI:NL:GHDHA:2025:2700). Zonder afbreuk te doen aan hoe het voor de benadeelde moet zijn om zonder haar

vader op te groeien, kan naar het oordeel van de rechtbank op basis van de omstandigheden in dit geval de conclusie niet worden getrokken dat daarvan sprake is. De dochter wordt niet-ontvankelijk verklaard in deze vordering. De rechtbank wijst de vordering ten aanzien van de gevorderde affectieschade wel toe tot een bedrag van € 20.000.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 27-02-2026

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2026:3822

Zaaknummer: 09/171409-23 (dagvaarding I), 09/202753-24 (dagvaarding II, ttz. gev.) en 09/094467-24 (dagvaarding III, ttz. gev.)

Rechters: E.C. Kole, S. Pereth en E.R.F. van Engelen

Wetsartikelen: 6:106 BW en 6:108 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Verdachte heeft zich schuldig gemaakt aan verkrachting, poging tot moord en wederrechtelijke vrijheidsberoving van zijn ex-partner en de moeder van zijn kinderen. Verdachte heeft het slachtoffer op een berekenende en slinkse wijze naar een afgelegen locatie gelokt om haar vervolgens, terwijl zij niet op haar hoede was, gewelddadig te overmeesteren. Verdachte heeft het slachtoffer geslagen, gestompt en plukken haar uit haar hoofd getrokken. Verdachte heeft haar in haar hals getaserd met een stroomstootwapen en haar handen en voeten vastgebonden met een spanband. Deze gewelddadige vrijheidsberoving hield urenlang aan en ondertussen werd het slachtoffer herhaaldelijk geslagen, gestompt, vernederd, uitgescholden en bedreigd met de dood. Verdachte heeft haar met een schaar van haar kleding ontdaan, haar gewurgd, waarbij het haar zwart voor de ogen werd en zij vreesde voor haar leven en vervolgens verkracht. Met alleen een trui en voor het overige naakt werd het slachtoffer door verdachte achtergelaten. Het slachtoffer is naar huis gereden en werd in die toestand aangetroffen door twee van haar dochters. Het slachtoffer heeft zich als benadeelde partij in het strafproces gevoegd. Ter vergoeding van immateriële schade wordt een bedrag van € 30.000 gevorderd. Naar het oordeel van de rechtbank staat in dit geval vast dat de benadeelde partij lichamelijk letsel heeft opgelopen als gevolg van de door de verdachte gepleegde strafbare feiten. De rechtbank is van oordeel dat de gevraagde vergoeding van € 30.000 billijk is, gelet op de aard en ernst van de bewezenverklarde feiten en de gevolgen daarvan voor de benadeelde partij. De rechtbank zal de vordering tot dit bedrag toewijzen.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 26-02-2026

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2026:1023

Zaaknummer: 08.279208.24 (P)

Rechters: B.T.C. Jordaans, M.A.H. Heijink en P.A.M. Miltenburg

Wetsartikelen: 6:106 sub b BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. De verdachte heeft op 3 juni 2025 een verkeersongeval veroorzaakt waarbij het slachtoffer is komen te overlijden. Deze aanrijding is veroorzaakt door het zeer onvoorzichtige en onoplettende rijgedrag van de verdachte. De verdachte reed in de nachtelijke uren vermoeid door de bebouwde kom, is daarbij in slaap gevallen en heeft het slachtoffer aangereden die op dat moment als voetganger aan het verkeer deelnam. Het slachtoffer is kort na de aanrijding in het ziekenhuis komen te overlijden. Na de aanrijding is de verdachte weggereden en hij heeft daarmee het slachtoffer in hulpeloze toestand achtergelaten. De vrouw heeft zich namens haar en haar dochter als benadeelde partij in het strafproces gevoegd. Zij vordert naast materiële schade immateriële schade ter hoogte van € 25.000 bestaande uit € 2.500 voor affectieschade en € 22.500 voor shockschade. Namens haar dochter vordert zij dezelfde bedragen. De rechtbank acht de gevorderde affectieschade toewijsbaar. De rechtbank acht ook voor de vrouw en de dochter de shockschade toewijsbaar. Namens de benadeelde partijen is naar voren gebracht dat de politie vroeg in de ochtend van 3 juni 2025 aan hun deur stond met het bericht dat hun vader/echtgenoot in het ziekenhuis lag, en dat zij vervolgens direct zijn overgebracht naar het ziekenhuis. Daar troffen zij het slachtoffer ernstig gewond aan. Het hoofd van hun man en vader zwol vervolgens op, waardoor het slachtoffer voor hen onherkenbaar werd. Kort daarna is het slachtoffer in hun bijzijn overleden. De rechtbank zal voor de vrouw voor shockschade toewijzen een bedrag van € 12.500, en zal haar voor het overige niet-ontvankelijk verklaren in de vordering. De rechtbank zal voor de dochter voor shockschade toewijzen een bedrag van € 15.000, en zal haar voor het overige niet-ontvankelijk verklaren in de vordering.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 26-02-2026

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2026:3799

Zaaknummer: 09-170020-25

Rechters: C.M. Zandbergen, E.R.F. van Engelen en J.A. Kramer

Wetsartikelen: 6:106 BW en 6:108 BW

RECHTSPRAAK

Deze zaak is een vervolg op het tussenvonniss van 24 september 2025. Tijdens het Preuvenemint in 2013 heeft de man een glas in het gezicht van het slachtoffer gegooid, als gevolg waarvan hij ernstig letsel aan zijn rechteroog heeft opgelopen. In de strafzaak tegen gedaagde heeft het gerechtshof 's-Hertogenbosch in 2018 aan het slachtoffer als benadeelde partij een schadevergoeding toegekend. In aanvulling op die vergoeding vordert het slachtoffer in deze civiele procedure dat de man wordt veroordeeld tot betaling van diverse schadeposten. In het tussenvonniss van 24 september 2025 heeft de rechtbank diverse vorderingen al beoordeeld. In dit eindvonniss beoordeelt de rechtbank nog een schadepost (verlies zelfwerkzaamheid). Allereerst constateert de rechtbank dat het slachtoffer terecht stelt dat het normbedrag wegens verlies aan zelfwerkzaamheid in het geval van een eigen woning met tuin (alle onderhoud) over het jaar 2024 € 1.436 bedraagt en niet het door de rechtbank in het tussenvonniss genoemde bedrag van € 1.354. De man heeft bij antwoordakte niet betwist dat de rechtbank van het verkeerde bedrag per 1 januari 2024 was uitgegaan. De rechtbank zal de berekening aanpassen. De rechtbank is verder van oordeel dat er geen aanleiding bestaat om terug te komen op het oordeel omtrent de mate van beperking met betrekking tot het verlies aan zelfwerkzaamheid, deze blijft 75%. Daarnaast wijst de rechtbank de fiscale component toe. Het betreft weliswaar toekomstige schade en onzeker is hoe het fiscaal regime er in de toekomst zal uitzien, maar dat is onvoldoende grond om deze schadecomponent niet toe te wijzen. Aangezien de man de berekeningen van de schade wegens verlies aan zelfwerkzaamheid inclusief fiscale component verder niet inhoudelijk heeft betwist, zal de rechtbank uitgaan van de juistheid daarvan. Het bedrag van € 30.693,37 moet worden opgeteld bij het bedrag dat de

rechtbank in het tussenvonniss al had berekend, te weten € 49.788,29. De in het kader van vordering 2 toewijsbare schade bedraagt aldus in totaal € 80.481,66. De rechtbank heeft in het tussenvonniss al geoordeeld over de vorderingen 1 en 3, de rechtbank ziet geen aanleiding op hierop terug te komen.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 24-09-2025

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2025:13206

Zaaknummer: C/03/329294 / HA ZA 24-164

Rechters: I.M. Etman

Advocaten: D.M.H. Rademakers en W.J.F. Geertsen

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Op 26 november 2016 heeft de man het slachtoffer mishandeld door met een gebalde vuist met kracht tegen het gezicht van het slachtoffer te slaan, waardoor hij ten val is gekomen. Het slachtoffer heeft hierdoor ernstig lichamelijk letsel opgelopen, waaronder een schedelbreuk en onderhuidse bloedingen in de hersenen. De man is op 28 maart 2018 strafrechtelijk veroordeeld voor mishandeling met zwaar lichamelijk letsel als gevolg. In het tussenvonnissen van 23 juli 2025 heeft de rechtbank geoordeeld dat de man aansprakelijk is voor de schade van het slachtoffer. In dit vonnis komt de rechtbank tot het oordeel dat de man € 414.327,39 aan schadevergoeding aan het slachtoffer moet betalen. Deze schadevergoeding bestaat onder andere uit de kosten van het ziekenhuis, kosten eigen risico en verlies aan arbeidsvermogen. Daarnaast bestaat de schadevergoeding ook uit kosten voor huishoudelijke hulp en uit smartengeld. Omtrent het smartengeld oordeelt de rechtbank dat een bedrag van € 95.000 in dit geval passend is en verwijst daarbij naar de Rotterdamse schaal. Daarnaast weegt de rechtbank de jonge leeftijd van het slachtoffer mee, de weinige mate van controle over de epilepsieaanvallen, de noodzaak tot levenslange behandeling, de levenslange benodigde medicatie en de psychische gevolgen en weerslag op zijn sociale leven en werk/opleiding.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 18-02-2026

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2026:697

Zaaknummer: C/16/584284 / HA ZA 24-568

Rechters: M.H. Erich

Advocaten: A. Doruk en I.M.C.A. Reinders Folmer

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

De man is als passagier in een personenauto op 23 april 2020 betrokken geraakt bij een verkeersongeval en hij is daarbij gewond geraakt. De WAM-verzekeraar heeft uitkering op grond van de WAM geweigerd, omdat de man zelf in gelijke mate als de bestuurder zou hebben bijgedragen aan de veroorzaking van het ongeval. De man is bij de bestuurder van de auto ingestapt en op verzoek van de bestuurder heeft de man hem tijdens het rijden ballonnen met lachgas gegeven. Toen zij op de N247 reden, is de bestuurder zonder te remmen op een vrijwel stilstaande pijlwagen gebotst. Daarbij is niet alleen grote materiële schade ontstaan, maar zijn ook meerdere personen gewond geraakt, waaronder de man. De bestuurder is door de strafrechter veroordeeld wegens roekeloos rijden door onder invloed van lachgas te rijden en een ongeval te veroorzaken. De rechtbank heeft de bestuurder van de auto aansprakelijk geacht voor het ongeval, maar 50% eigen schuld aan de zijde van de man aangenomen. Tegen die uitspraak is de WAM-verzekeraar in hoger beroep gekomen. In hoger beroep maakt zij ook nog een extra verwijt aan de man: hij zou de autogordel niet hebben gedragen. De WAM-verzekeraar stelt dat het gedrag van de man samen met die van de bestuurder als onrechtmatig gedrag moet worden gezien en dat man om die reden de bescherming van de WAM moet ontberen. Volgens de WAM-verzekeraar heeft de man zich zelf niet gedragen naar de norm waaraan hij in de procedure tegenover ASR bescherming wil ontlennen. Het hof volgt de WAM-verzekeraar hierin niet. Volgens het hof was er sprake van verschillende rollen tijdens het rijden. Er is niet gebleken dat de man zich heeft bemoeid met het rijden van de bestuurder. Het vullen van de ballonnen met lachgas gebeurde op verzoek van de bestuurder. Het enkele feit dat de man daaraan heeft toegegeven,

betekent nog niet dat hij eveneens, in gelijke mate als de bestuurder, de norm heeft geschonden waarop de man zich tegenover de bestuurder c.q. de WAM-verzekeraar beroept. De keuze om de ballonnen lachgas leeg te zuigen bleef bij de bestuurder rusten; niet gebleken is dat de man hem daartoe heeft aangezet. Daarnaast is het rijgedrag van de bestuurder niet op zodanige wijze aan de man toe te rekenen dat hij in dat opzicht gelijk moet worden gesteld aan de bestuurder. Wel zijn er aan de man omstandigheden tegen te werpen die leiden tot eigen schuld aan zijn zijde. De man heeft onvoldoende betwist dat hij ten tijde van het ongeval een gordel heeft gedragen, wat volgens het hof eigen schuld oplevert. De man heeft geen hoger beroep ingesteld tegen de eigen schuld van 50% zodat dit percentage de bovengrens is van de vergoedingsplicht van de WAM-verzekeraar. Wel heeft de omstandigheid dat geen autogordel is gedragen bijgedragen aan de omvang van zijn schade. Het hof ziet daarin aanleiding de 50/50-verdeling ten nadele van de man bij te stellen naar een 40/60-verdeling.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 09-12-2025

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2025:3765

Zaaknummer: 200.339.132

Rechters: J.W. Hoekzema, J. Sap en M. Spanjaart

Advocaten: J. Baron van Ittersum en O. Emre

Wetsartikelen: 5 WAM, 6 WAM en 6:101 BW

RECHTSPRAAK

Het bedrijf heeft strobalen geleverd aan de aardbeienkwekerij van de man. Bij het uitladen viel een strobaal op de man, die daardoor ter plekke is overleden. Het bedrijf is aansprakelijk voor de overlijdensschade. Het bedrijf is verzekerd voor werk- en landbouwmaterieel bij de verzekeraar en bij een andere verzekeraar voor de aansprakelijkheid voor bedrijven. De werk- en landbouwverzekeraar heeft de schade aan de erven vergoed en het schaderegelingstraject bekostigd en wenst de uitkering te verhalen op de AVB-verzekeraar van het bedrijf waarbij zij zich baseert haar vordering op artikel 7:961 BW. Volgens de werk-en landbouwverzekeraar is de uitgekeerde schade niet gedekt onder haar WLM-polis en wel op de AVB-polis van het bedrijf. De aansprakelijkheid van het bedrijf ziet op een werkrisico; het bedrijf had erop moeten toezien dat derden zich niet in de buurt van de aanhangwagens konden begeven en aan de spanbanden zouden komen aldus de werk- en landbouwverzekeraar. De AVB-verzekeraar stelt daarentegen dat de aansprakelijkheid van het bedrijf wel degelijk is gedekt onder de WLM-polis, namelijk op grond van artikel 10.1 en 10.4 van de polisvoorwaarden. Daarmee is de schade volgens de AVB-verzekeraar gedekt onder beide verzekeringen. Omdat de AVB-verzekeraar een hardere 'na-u-clausule' heeft dan de werk- en landbouwverzekeraar, dient deze laatste in dit geval volledige dekking te verlenen, aldus de AVB-verzekeraar. Concluderend is het hof, anders dan de rechtbank, van oordeel dat – na uitleg van de polisvoorwaarden – geen dekking bestaat onder de WLM-polis van de werk- en landbouwmaterieelverzekeraar. Alleen de aansprakelijkheidsverzekeraar kan dus worden aangesproken door de erven van de man. Dit betekent dat de werk- en

landbouwmaterieelverzekeraar de door haar uitbetaalde schadevergoeding en gemaakte redelijke kosten tot het vaststellen van de schade op grond van artikel 7:961 BW op de aansprakelijkheidsverzekeraar kan verhalen.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 17-02-2026

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2026:239

Zaaknummer: 200.343.200/01

Rechters: S.H.M. van der Heiden, D.A. Schreuder en A.J. Swelheim

Advocaten: A. Hedeman en P.C. Knijp

Wetsartikelen: 7:961 BW